

men saa skulde jeg være tilbøjelig til at henstille, at denne Lov kun vedtages for en kortere Aarrække, f. Eks. 2 eller 3 Aar. Det er jo ganske vist en Kautel for, at vi maa se inden den Tid at faa noget andet i Stedet, ellers maa vi køre videre ad de gamle Veje; men med Kauteler er det jo grumme lidt bevendt. Den Kautel, vi fik i 1856 og senere i 1870, har ikke gavnet, vi ere blevne ved at overskride ved Udskrivningen af Skat paa Hartkorn til Staten, og vedtage vi her, at Løven kun skal gælde en kortere Tid, er jeg bange for, at dersom vi ikke inden den Tids Forløb have faaet noget nyt Skatteobjekt, blive vi nødte til at køre videre ad de gamle Veje. Jeg har benyttet Lejligheden her til at tale imod, at Staten bliver ved at smide den ene Byrde efter den anden over paa Kommunerne. Sidste Gang vi havde en Lovforandring af denne Art for, anmodede jeg den højtærede Minister om at drage Omsorg for, at vi, om muligt, ad Aare kunde faa et Lovforslag fremlagt, der bragte Hartkornet Lempelser i denne Retning. Ministeren lovede at tage det under velvillig Overvejelse. Det forelagte Forslag vidner om, at den velvillige Overvejelse ikke har ført til noget.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke tænkt, at dette selvfølgelig Lovforslag skulde give Anledning til noget Ordskifte her i Tinget, og end mindre, at man under dette Lovforslag skulde finde Anledning til at komme ind paa store Sager som Skatte-lovenes Behandling, Kommunaltilskud osv., osv. Jeg havde troet, at Forslaget vilde være gaaet gennem Rigsdagen uden Om-tale ligesom den Række Forslag af denne Art, vi i mange Aar have haft for. Det er heller ikke min Hensigt at komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger hverken angaaende Skattelovene eller Kommunaltilskuddene osv., alt saadant vil jeg lade fuldstændig ligge, men siden Forslaget nu er blevet omtalt, kunde jeg have lyst at gøre en Henstilling, som jeg for Resten en Gang for mange Aar tilbage har gjort. Jeg finder det selvfølgelig, at vi ikke kunne sige nej til et Forslag som dette, vi ere jo nødte til at sige ja, thi da Skolefonden ifølge bestaaende Love nødvendigvis skal udrede disse Udgifter, ere

vi ogsaa nødte til at sige ja til, at de maa paalægges det Skattegrundlag, man nu en Gang har. Men indtil dette Skattegrundlag bliver forandret, synes det mig rigtigt at give en almindelig Tilladelse til, at Skoleraadene kunne paaligne, hvad de nødvendigvis ifølge de bestaaende Love skulle udrede, saa at vi ikke for hvert enkelt Tilfælde, saa for det ene, saa for det andet Amtsskoleraad skulle give en særlig Lov. Jeg synes, det kunde være tilstrækkeligt, at Skoleraadet skal have Ministeriets Samtykke for at overskride et vist Ligningsbeløb pr. Td. Hartkorn eller ifølge Ejendomsskyld, hvad det jo efterhaanden vil blive.

la Cour: Jeg kan ikke her være enig med den sidste ærede Taler. Det er jo ganske vist, at vi den ene Gang efter den anden have vedtaget Love, men ganske vist have vi saa ogsaa vedtaget den ene Gang efter den anden at paalægge større Skat uden at forsvare Hartkornet. Endnu mindre kan jeg være enig med den sidste ærede Taler i, at vi her skulde vedtage en Lov, som aldeles ophævede — maa jeg antage — Hensigten med Lovene af 1856 og 1870, at beskytte Hartkornet. Det er maaske den sidste ærede Talers Mening, at Hartkornet kan taale, hvad det skal være, og at man ikke behøver at genere sig for at lægge Skat paa det; men der er ingen Tvivl om, at vi tage en ikke saa ganske ubetydelig Formue bort fra de faste Ejendomme, saa snart vi betynde dem med Skatter den ene Gang efter den anden, skønt de ikke tilkomme dem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Under Behandlingen af denne lille Lejlighedslov, gældende for 2 Amter, vil der neppe være nogen Anledning til at optage en Forhandling om hele Spørgsmaalet om en anden Maade for Tilvejebringelsen af Midler til Skolefonden, saa meget mindre som Tinget for ganske nylig i denne Samling har vedtaget en ganske lignende Lov for 2 andre Amter. Jeg skal ogsaa erindre om, at 4 forskellige Skoleraad, og derved altsaa ogsaa Amtsråd, nu i denne Vinter have haft Lejlighed til at behandle dette Spørgsmaal uden at der fra disse er